

Warszawa, 18 stycznia 2023 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOA.7110.314.2022.KPL

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołań [...] reprezentowanego przez pełnomocnika - [...], Pani [...], Pana [...], Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - [...], Pani [...], od decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB, w przedmiocie zatwierdzenia projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego oraz udzielenia pozwolenia na budowę,

utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB, Wojewoda Kujawsko-Pomorski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił Inowrocławskim Kopalniom Soli „Solino” S.A., pozwolenia na budowę obejmującego budowę rurociągu solanki/pólsolanki De 600 mm PN16 wraz z infrastrukturą towarzyszącą, budowę komory zasuw Broniewice oraz rozbudowę istniejącej infrastruktury na terenie KS i PMRiP Góra w ramach inwestycji pn.: „Wykonanie projektów budowlanych i wykonawczych dla budowy rurociągów pomiędzy infrastrukturą IKS „Solino” S.A. oraz projektów modernizacji istniejących obiektów” – ZADANIE 1: Budowa rurociągu solanki/pólsolanki łączącego rurociąg solanki Przyjma-Janikowo z KS i PMRiP „Góra” w Górze k. Inowrocławia (nazewnictwo wg specustawy: budowa rurociągu solanki Janikowo-Góra).

Od powyższej decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB, Pan [...] reprezentowany przez pełnomocnika [...], Pani [...], Pan [...], Pan [...], Pani [...] reprezentowana przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...], wnieśli odwołania. Odwołania zostały wniesione w terminie.

Po rozpatrzeniu powyższych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r., poz. 2351 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadany prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

Inwestor wraz z wnioskiem z dnia 12 lipca 2022 r. (uzupełnionym pismem z 8 sierpnia 2022 r.) o pozwolenie na budowę złożył prawidłowo wypełnione oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami inwestycyjnymi na cele budowlane.

Jednocześnie należy wskazać, że inwestor dysponuje decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r., nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP, ustalającą lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dla budowy rurociągów pomiędzy infrastrukturą IKS „Solino” S.A. oraz projektów modernizacji istniejących rurociągów.

Zgodnie z art. 18 ust. 6 ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1275 ze zm.) ilekroć w przepisach Prawa budowlanego jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

W tym miejscu odnosząc się do:

1. zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...] dotyczącego „obrazy przepisów prawa materialnego przez organ I instancji tj. art. 32 ust 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane z dnia 07.07.1994 r. Dz. U. 194 nr 89 poz. 14 poprzez niezastosowanie op. cit. Przepisu prawa, w sytuacji gdy zgodnie z literalną wykładnią cytowanego przepisu decyzję o pozwoleniu na budowę może wydać wyłącznie wobec podmiotu-inwestora, który do wniosku o wydanie decyzji załączył podpisane w oryginale pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o posiadaniu prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, w sytuacji gdy w odniesieniu do nieruchomości, których właścicielem jest Skarżący [...] takiego oświadczenia brak albowiem jak wynika z pozyskanych od Skarżącego informacji nigdy nie wyrażał zgody na dysponowanie przez Solino SA jego nieruchomościami na cele budowlane, a wręcz przed wydaniem decyzji zgłaszał, że nie zgadza się na posadowienie rurociągu z solanką na nieruchomościach których jest właścicielem”
2. zarzutu zawartego w odwołaniu Pani [...] i Pana [...] „Naruszenie prawa własności art. 64 Konstytucji RP”, „Naruszenie prawa wolności działalności gospodarczej art. 22 Konstytucji RP”,
3. zarzutów zawartych w odwołaniach Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „Kwestionuje (...) ograniczanie mojej własności”, „Nie zgadzam się z poczynionymi ustaleniami jak również przeprowadzeniem inwestycji przez moje nieruchomości”, „powołuje się na ochronę konstytucyjnego prawa własności”

należy wskazać co następuje.

Analiza akt sprawy wykazała, iż Pan [...] jest właścicielem działek nr 95, 98, obręb Łojewo, gmina Inowrocław, Pani [...] i Pan [...] są właścicielami działki nr 92/2, obręb Tupadły, gmina Inowrocław, Pan [...] i Pani [...] są właścicielami działki nr 47, obręb Łojewo, gmina Inowrocław, Pani [...] jest właścicielką działek nr 50/1, 50/2, obręb Łojewo, gmina Inowrocław.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 30 ust. 1 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, w odniesieniu do nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, oznaczonych zgodnie z art. 8 ust. 1 pkt 9, w celu zapewnienia prawa do wejścia na teren nieruchomości dla prowadzenia na nich

budowy strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, a także prac związanych z rozbiórką, przebudową, zmianą sposobu użytkowania, utrzymaniem, eksploatacją, użytkowaniem, remontami oraz usuwaniem awarii, wojewoda w decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym ograniczy, za odszkodowaniem, sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia w szczególności na zakładanie i przeprowadzenie na nieruchomości ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz urządzeń łączności publicznej i sygnalizacji, a także innych podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do założenia, przeprowadzenia oraz korzystania z tych przewodów i urządzeń. Przepisy art. 124 ust. 4-7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Należy wskazać, że ww. decyzją z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2020.EP, Wojewoda Kujawsko-Pomorski na podstawie art. 30 ust. 1 ww. ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym ograniczył sposób korzystania m.in. z ww. działek nr ewid. 98, 92/2, 47, 50/1, 50/2, stanowiących własność skarżących Pani [...] i Pana [...], Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...], poprzez udzielenie Inowrocławskim Kopalniom Soli „Solino” S.A. zezwolenia na przeprowadzenie przedmiotowej inwestycji.

Podkreślić należy, że z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 7 oraz w art. 30 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym (art. 26 ust. 14 ww. ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym).

Ponadto, w aktach sprawy znajduje się ostateczna decyzja Starosty Inowrocławskiego z 1 grudnia 2021 r., znak: GN.II.6821.2.38.2021, ograniczająca sposób korzystania z nieruchomości, poprzez udzielenie Inowrocławskim Kopalniom Soli „Solino” S.A., zezwolenia na wybudowanie i posadowienie rurociągu przesyłowego solanki o średnicy de630 na działce nr 95 położonej w Łojewie, gmina Inowrocław.

Mając na uwadze powyższe, Inwestor uzyskał prawo do dysponowania ww. działkami należącymi do skarżących, na cele przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z art. 64 Konstytucji RP, każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia (ust. 1), własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej (ust. 2), własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności (ust. 3).

Należy zatem wskazać, że zaskarżona decyzja nie narusza ww. art. 64 Konstytucji, gdyż zgodnie z art. 26 ust. 14 ww. ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, inwestor uzyskał prawo do dysponowania nieruchomościami skarżących, z dniem wydania decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r., nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP, ustalającej lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dla przedmiotowej inwestycji.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie GINB ww. zarzuty dotyczące braku zgody skarżących na realizację inwestycji na ww. działkach oraz naruszenia prawa własności należy uznać za bezzasadne.

Przechodząc do dalszej oceny ww. decyzji organu wojewódzkiego należy wskazać, że zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Projekt budowlany spornego zamierzenia zgodny jest z ustaleniami:

1. ww. decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP,
2. ostatecznej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z 1 sierpnia 2019 r., nr 75/2019, znak: WOO.420.111.2018.ADS.31, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 35 ust. 1 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutów odwołania:

1. Pana [...] „błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na ustaleniu przez organ I instancji, że na kanwie niniejszej sprawy nie ma możliwości zmiany trasy rurociągu, sytuacji gdy pismo organu zawierające taką informację nie wskazywało na żadne dowody ani okoliczności uzasadniające brak takiej możliwości, a zwłaszcza stwierdzenie braku takowej możliwości nie zostało poparte żadną wiedzą fachową przez niezależnego biegłego z zakresu budownictwa w sytuacji gdy takie ustalenie organu opiera się wyłącznie na argumentacji inwestora, który w odpowiedzi na zadane przez organ pytanie czy jest możliwa zmiana przebiegu trasy rurociągu odpowiedział jedynie, że takiej możliwości nie ma bez wskazania jakiegokolwiek argumentacji merytorycznej czy prawnej” oraz „zaniechanie wskazania w dyspozytywnej części decyzji obowiązku inwestora co do przywrócenia stanu pierwotnego zajętych pracami budowlanymi nieruchomości i co do obowiązku wypłaty odszkodowania za szkody wyrządzone wskutek zajęcia nieruchomości na potrzeby wykonywania prac”,
2. Pani [...] i Pana [...] „Pominięcie przez inwestora naszej propozycji polubownego zakończenia sporu i zawarcia długoletniej umowy najmu terenu pod rurociąg solanki na działce nr 92/2 w Tupadłach k/Inowrocławia”, „brak dowodu z opinii biegłego na proponowaną przez Inwestora kwotę 124.000,00 zł”
3. Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „istnieje możliwość, a zarazem obowiązek przeprowadzenia inwestycji w wariacie na gruntach należących do Skarbu Państwa”, „przeprowadzenie rurociągu jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jego trasa została wybrana w sposób technicznie i

ekonomicznie nieuzasadniony (...) z tych względów zmiana trasy rurociągu winna być przewidziana i jest możliwa”, „wybudowanie rurociągu na działce wpłynie negatywnie na dalszy sposób jej użytkowania, obniży jej wartość, tym bardziej że nieruchomości ta odwołująca dzierżawi. Zaś dzierżawca czynnie ją użytkuje, poprzez co każda z tych osób poniesie wysoką szkodę”, „organ kierował się własnym interesem, nie weryfikując dokumentów inwestora, tym bardziej że mógł również dokonać zmiany przebiegu gazociągu przez nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa zamiast naszych nieruchomości (...) Dodatkowo w ocenie odwołującej się ograniczył jej własność poprzez co stracił wysokie odszkodowania za użytkowanie działek”, „Inwestor wywołał lokalny konflikt społeczny, ponieważ to on samodzielnie dokonał wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych, a następnie techniczno-wykonawczych. Co jednak nie może się ostać, ponieważ może być przebieg inny i korzystny dla obu stron”

należy wskazać, że przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP.

Należy przy tym wskazać, że stosownie do art. 18 ust. 4 ww. ustawy 22 lutego 2019 r., decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

Organy administracji architektoniczno-budowlanej nie mają kompetencji zarówno do oceny wyboru trasy danego zamierzenia jak również jego zasadności. O przebiegu inwestycji decyduje inwestor i autor projektu. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa (zob. wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Ponadto, należy wskazać, iż stosownie do art. 30 ust. 1 ww. ustawy 22 lutego 2019 r., ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości następuje za odszkodowaniem. Kwestie związane z odszkodowaniem rozstrzyga wojewoda odrębną decyzją (art. 30 ust. 4 ww. ustawy 22 lutego 2019 r.).

Mając na uwadze powyższe, zarzuty skarżących dotyczące przebiegu trasy przedmiotowej inwestycji, negocjacji z inwestorem oraz wysokości odszkodowania, należy uznać za bezzasadne. Natomiast obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego wynika z art. 124 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w zw. z art. 30 ust. 1 ww. ustawy 22 lutego 2019 r. i brak jest podstawy prawnej do nakładania takiego obowiązku w decyzji o pozwoleniu na budowę.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami w tym techniczno-budowlanymi.

Projekt zagospodarowania terenu przedmiotowej inwestycji, w ocenie GINB, zgodny jest z przepisami, w tym techniczno – budowlanymi.

W związku z powyższym, zarzuty zawarte w odwołaniach Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „inwestycja narusza przepisy techniczno-budowlane” należy uznać za bezzasadne. Skarżący nie wskazują zresztą jakie ich zdaniem przepisy techniczno-budowlane zostały naruszone.

Zgodnie zaś z art. 35 ust. 1 pkt 3 lit. c Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego.

Uwzględniając powyższe Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, że przedłożony projekt budowlany jest kompletny.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 lit. a i b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 - w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 pkt 4a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego na podstawie zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 - w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane – w przypadku osób wpisanych do tego rejestru.

Projekt budowlany przedmiotowej inwestycji został sporządzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane, będące członkami właściwej izby samorządu zawodowego, które złożyły oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

W związku z powyższym zarzuty zawarte w odwołaniach Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „naruszenie art. 35 ust. 1 prawa budowlanego poprzez sporządzenie projektu przez osób nie uprawnionych” należy uznać za bezzasadne. Skarżący nie wskazują zresztą dlaczego ich zdaniem osoby, które sporządziły projekt nie posiadają właściwych uprawnień.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniach Pana [...], Pani [...]i Pani [...], że „organ nie poinformował mnie o przysługujących mi uprawnieniach i procedurach, nie zapewnił mi czynnego udziału w postępowaniu, brak doręczenia decyzji” należy wskazać co następuje.

Stosownie do treści 18 ust. 4 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy z 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, Wojewoda zawiadamia o wszczęciu postępowania o pozwolenie na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, przy czym zawiadomienia wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości ze skutkiem doręczenia.

Podkreślenia wymaga, iż w aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wszczęciu ww. postępowania przez Pana [...], Panią [...] oraz Panią [...] w dniu 16 sierpnia 2022 r., potwierdzone własnoręcznymi podpisami ww. Skarżących.

Odnosząc się natomiast do ww. zarzutu dotyczącego „braku doręczenia decyzji”, należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 18 ust. 4 w zw. z art. 10 ust.1 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, Wojewoda doręcza decyzję o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wnioskodawcy oraz zawiadamia pozostałe strony o jej wydaniu, w drodze obwieszczenia, w urzędzie wojewódzkim i urzędach gmin właściwych ze względu na lokalizację tej inwestycji, w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych urzędów tych gmin oraz urzędu wojewódzkiego, a także w prasie o zasięgu ogólnopolskim. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o pozwoleniu na budowę strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zawiadomienie o wydaniu decyzji wysyła się na adres określony w katastrze nieruchomości. Doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne.

Podkreślenia wymaga, iż w aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wydaniu ww. decyzji o pozwoleniu na budowę, przez Pana [...], Panią [...] oraz Panią [...] w dniu 19 września 2022 r., potwierdzone własnoręcznymi podpisami ww. Skarżących.

W związku z powyższym, z uwagi na skuteczne doręczenie zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania oraz o wydaniu decyzji o pozwoleniu na budowę, ww. zarzuty dotyczące braku informowania stron o prowadzonym postępowaniu, braku zapewnienia czynnego udziału w postępowaniu oraz braku doręczenia decyzji, należy uznać za bezzasadne.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniach Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „Inowrocławskie Kopalnie Soli SOLINO S.A. w Inowrocławiu jako „inwestor” wystąpili z wnioskiem do Wojewody Kujawsko-Pomorskiego o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym (...) Wojewoda w dniu 11 lipca 2022 r. wydał taką decyzję przy czym jednakże nie przeprowadził żadnej weryfikacji, czy też opinii biegłego. Nie podjął czynności mających zweryfikowanie dlaczego nie otrzymano opinii czy decyzji od Starosty Inowrocławskiego czy też Mogileńskiego oraz Wójta Gminy Inowrocław”, „naruszenie art. 124 ust. 1, 3, 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami poprzez przyjęcie, iż istniały przesłanki do wydania decyzji ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości przez udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji, podczas gdy przesłanki takie nie zaistniały, gdyż nie przeprowadzono z odwołującą rzetelnych i prawidłowych rokowań”, należy wyjaśnić, że decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP w przedmiocie ustalenia lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, nie jest przedmiotem niniejszego postępowania, które dotyczy wyłącznie decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniach Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] dotyczących:

1. „naruszenia art. 7 k.p.a., 77 § 1 k.p.a. i 80 k.p.a. poprzez zebranie materiału dowodowego w sposób niezupełny, przekroczenie zasady swobodnej oceny

dowodów oraz naruszenie zasady prawdy obiektywnej, polegające na braku rozważenia stanowiska Skarżącego, prezentowanego w toku postępowania, w którym wyrażał on gotowość do zawarcia z Inwestorem ugody, mającej pozwolić na uzyskanie przez niego prawa do dysponowania nieruchomością, co stanowi równocześnie naruszenie przez organ art. 13 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.a., poprzez utrudnienie Skarżącemu zawarcia ugody, braku poprzedzenia wydania decyzji przez organ I instancji pełną analizą pod kątem najmniejszej uciążliwości planowanej inwestycji, bowiem przeprowadzona analiza opiera się wyłącznie o twierdzenia przedstawiciela inwestora i nie uwzględnia, przy czym istnieje możliwość, a zarazem obowiązek przeprowadzenia inwestycji w wariacie na gruntach należących do Skarbu Państwa”,

2. „art. 7, art. 8 i art. 9 i art. 80 oraz art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego poprzez brak wskazania faktów, które zostały udowodnione, brak wskazania dowodów, na których organ oparł rozstrzygnięcie oraz brak podania przyczyn, dla których innym dowodom odmówiono wiarygodności, w szczególności naruszenia takich zasad ogólnych, jak: zasady zaufania do organów administracji publicznej oraz zasady dochodzenia prawdy obiektywnej, a w konsekwencji niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy”,
3. „art. 89 kpa poprzez brak przeprowadzenia rozprawy administracyjnej pomimo istnienia przesłanek ku temu, co mógłby zakończyć się porozumieniem pomiędzy stronami jak również wyjaśnieniem istoty sprawy. Tym bardziej że na obecnym etapie jest możliwość przeprowadzenia rozprawy”,
4. „Odwołująca podnosi, iż przeprowadzenie rurociągu jest niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego”

oraz zarzutów zawartych w odwołaniu Pana [...]:

1. „obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 107 § 1 kpa oraz 107 § 2 i § 3 kpa w zw. z art. 6 i 7 kpa, oraz art. 8 kpa i art. 11 kpa (zasada przekonywania) poprzez wydanie przez organ I instancji decyzji, w której nie wyjaśniono podstawy prawnej jak i faktycznej rozstrzygnięcia, nie wskazano które fakty organ uznał za udowodnione, a którym odmówił waloru wiarygodności, nadto organ I instancji nie wskazał faktów i dowodów na których się oparł wydając decyzję, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albowiem uniemożliwia merytoryczną polemikę Skarżącego z treścią rozstrzygnięcia i godzi w zasadę przekonywania strony do zasadności rozstrzygnięcia organu oraz w zasadę prawdy materialnej”,
2. „obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 107 kpa w zw. z art. 6 i 7 kpa poprzez zaniechanie przez organ I instancji odniesienia się i zbadania wszystkich okoliczności sprawy, a zwłaszcza poprzez pominięcie w uzasadnieniu decyzji kwestii i zastrzeżeń podniesionych przez pełnomocnika Skarżącego w piśmie procesowym do organu z dnia 29.08.2022 r. w pkt od 11 do 11 pisma, tj. zgłoszonych wniosków o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w niniejszej sprawie, wezwania i przesłuchania [...] w charakterze strony do protokołu, wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z MZP w zakresie dotyczącym nieruchomości należących do [...] celem porównania go projektu Inwestora, pominięcie zarzutu [...], że projekt stanowiący załącznik do wniosku o wydanie decyzji jest niezgodny z Miejscowym Planem Zagospodarowania terenu, zaniechanie odniesienia się w uzasadnieniu decyzji do zarzutu, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna ze

słusznym interesem strony w osobie Skarżącego i godzi w jego prawo własności nieruchomości, zaniechanie odniesienia się w uzasadnieniu decyzji i zaniechanie przez organ podnoszonej przez Skarżącego wcześniej kwestii czy inwestycja zgłaszana przez Inwestora jest w ogóle inwestycją o strategicznym znaczeniu dla sektora naftowego, co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia”,

3. „obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 75 § 1 kpa, art. 77 § 1 i § 3 kpa, art. 78 § 1 kpa przez organ I instancji poprzez zaniechanie przez organ I instancji przeprowadzenia zawnioskowanych przez stronę w piśmie z 28.08.2022 r. dowodów, a w szczególności zaniechanie przesłuchania [...] do protokołu w charakterze strony o co wnosił, zaniechanie porównania projektu do MZP i przeprowadzenia dowodu z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego na okoliczności, że MZP nie przewiduje odwiertów geologicznych na spornej nieruchomości, zaniechanie wezwania przez organ i przesłuchania do protokołu autorów projektu na okoliczności czy inwestycja może przebiegać z pominięciem nieruchomości [...], zaniechanie przeprowadzenia dowodu z wnioskowanej w piśmie z dnia 29.08.2022 r. opinii biegłych z zakresu projektowania i architektury na fakty zgłoszone w tezie dowodowej w pkt. 10 pisma z dnia 29.08.2022 r., jak również zaniechanie przez organ w uzasadnieniu decyzji odniesienia się do tych wniosków dowodowych, w konsekwencji organ I instancji wydał decyzję z pominięciem istotnych dla sprawy okoliczności co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia”,

należy wskazać co następuje.

Za bezzasadne należy uznać zarzuty naruszenia art. 6 k.p.a (Zasada praworządności) art. 7 k.p.a. (zasada prawdy obiektywnej), art. 9 k.p.a. (zasada udzielania informacji) , art. 11 k.p.a. (Organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu), art. 13 k.p.a. (Zasada polubownego rozstrzygnięcia kwestii spornych), 75 § 1 k.p.a. (Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny), art. 77 § 1 k.p.a. (Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy), art. 77 § 3 k.p.a. (Organ przeprowadzający postępowanie na wezwanie organu właściwego do załatwienia sprawy (art. 52) może z urzędu lub na wniosek strony przesłuchać również nowych świadków i biegłych na okoliczności będące przedmiotem tego postępowania), art. 78 § 1 k.p.a. (Żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy), 80 k.p.a. (Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona), art. 8 k.p.a. (zasada zaufania do władzy publicznej) w zw. z art. 107 § 1, 2, 3 k.p.a. (Składniki decyzji, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa). Materiał dowodowy jest zupełny, zebrano i rozpatrzono wszystkie dowody a udowodniony stan faktyczny stanowi pełną, spójną i logiczną całość, organ wyczerpująco wyjaśnił zasadność przesłanek, którymi kierował się przy załatwieniu sprawy, a zaskarżona decyzja zawiera wszystkie składowe elementy. Postępowanie w przedmiotowej sprawie wbrew twierdzeniom skarżących było prowadzone w zgodzie z

obowiązującymi przepisami prawa, zgromadzony materiał dowodowy został wnikliwie rozpatrzony, a podjęte orzeczenie nie narusza żadnych ze wskazanych przepisów postępowania administracyjnego. Fakt, że strona nie zgadza się z przyjętym przez organ sposobem rozstrzygnięcia sprawy, nie oznacza, iż rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o wadliwie ustalony stan faktyczny lub prawny.

Ponadto należy wskazać, iż w świetle art. 80 k.p.a. organ cieszy się prawem do tzw. swobodnej oceny dowodów. Polega ono na tym, że organ nie jest skrępowany żadnymi przepisami co do wartości poszczególnych rodzajów dowodów i może swobodnie, tj. zgodnie z własną oceną wyników postępowania dowodowego (wyjaśniającego) w danej sprawie, ustalić stan faktyczny sprawy.

Odnosząc się do kwestii odniesienia się i zbadania w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji do przytaczanych powyżej zarzutów z pisma [...] z 29 sierpnia 2022 r. w tym wniosków o przeprowadzenie rozprawy, zgłaszanych wniosków dowodowych, należy wskazać, że Wojewoda Kujawsko-Pomorski pismem z 14 września 2022 r., znak: WIR.7840.14.16.2022.MB odpowiedział na wskazywane powyżej zarzuty Skarżącego m.in. cyt. „Przeprowadzenie oględzin nieruchomości strony, przesłuchiwanie autorów projektu, powołanie biegłego z zakresu projektowania i architektury, czy też przeprowadzenie rozprawy administracyjnej na aktualnym etapie, jest bezpodstawne i nie znajduje przełożenia na procedowane postępowanie”. Ponadto, w ocenie GINB, w niniejszej sprawie nie zachodziła potrzeba przeprowadzenia rozprawy, przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego czy też przesłuchania świadka.

Odnosząc się natomiast do ww. zarzutów niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz kwestii odwiertów geologicznych należy wskazać, co następuje.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w sprawach określonych w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem art. 57 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, które stosuje się do decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym.

Ponadto, stosownie do treści art. 18 ust. 2 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r., decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę.

Mając na uwadze przywołane powyżej przepisy prawa oraz stanowisko NSA wyrażone w wyroku z 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II OSK 1451/19 „organ wydający pozwolenie na budowę jest związany ustaleniami decyzji lokalizacyjnej. Zatem ustalenia planu miejscowego i to czy on obowiązuje nie mają żadnego znaczenia dla wydania pozwolenia na budowę w trybie specustawy przesyłowej”, podkreślić należy, iż przedmiotowa inwestycja w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę podlega ocenie pod względem zgodności wyłącznie z ww. decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP ustalającą lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dla przedmiotowej inwestycji.

Należy zatem uznać ww. zarzuty za bezzasadne.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Pana [...], Pani [...] i Pani [...], że „w wyniku podjętych czynności przez Wojewodę, utracę możliwość dostępu do drogi publicznej dla moich nieruchomości” należy wskazać, iż z projektu zagospodarowania terenu przedmiotowej inwestycji, nie wynika aby nieruchomości skarżących Pana [...], Pani [...] i Pani [...] tj. działki nr 47, 50/1, 50/2, utraciły dostęp do drogi publicznej.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Pana [...], Pani [...] i Pani [...] „Wojewoda nie wyjaśnił jaki jest zakres strefy w której będą wykonywane prace związane z inwestycją, czy strefa montażu jest również strefą serwisową” należy wskazać, iż powyższe kwestie odnoszą się do fazy realizacji robót oraz eksploatacji inwestycji a zatem nie podlegają ocenie w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...] „art. 124 ust.1 u.g.n. w związku z art. 112 ust. 3 u.g.n., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, skutkujące brakiem dostatecznego zbadania wszelkich uciążliwości orzekanego ograniczenia dla właściciela nieruchomości” należy wskazać, iż ww. decyzją z 11 lipca 2022 r. nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2020.EP, Wojewoda Kujawsko-Pomorski ograniczył sposób korzystania m.in. z działek nr 47, 50/1, 50/2, stanowiących własność skarżących Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...], poprzez udzielenie Inowrocławskim Kopalniom Soli „Solino” S.A. zezwolenia na przeprowadzenie przedmiotowej inwestycji.

Należy zatem wskazać, iż ocena „uciążliwości orzekanego ograniczenia dla właściciela nieruchomości” nie jest przedmiotem niniejszego postępowania o udzielenie pozwolenia na budowę planowanej inwestycji.

Odnosząc się do zarzutów odwołania Pana [...], Pani [...] reprezentowanej przez pełnomocnika - Pana [...], Pani [...]:

1. „art. 124 ust. 1 u.g.n., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uczynieniu załącznikiem do decyzji projektu zagospodarowania terenu, który wbrew interesowi Skarżącego nie zawiera dokładnego oznaczenia odległości posadowienia projektowanego gazociągu od granicy działek i zabudowań, pomimo że wcześniej Inwestor przedkładał egzemplarz projektu, który takie odległości precyzyjnie wskazywał, co narusza obowiązek dokładnego oznaczenia przebiegu urządzenia przesyłowego i znacznie utrudnia możliwość zweryfikowania w przyszłości, czy wybudowany gazociąg został ułożony zgodnie z projektem”,
2. „Załącznikiem do decyzji jest mapa ze wskazaniem skali, przebiegiem instalacji i jest ona niewystarczająca, by zorientować się co do posadowienia rurociągu i strefy kontrolowanej. Długość rurociągu na poszczególnych działkach, powierzchnia strefy kontrolowanej i powierzchnia pasa montażowego nie wynikają z danych a jedynie wskazanych okoliczności przez inwestora a powinny odnosić się od bieglego. Jak można zauważyć granice działek często nie zawierają kątów prostych, zatem rurociąg przekracza taką granicę i już jest inna zakreślona strefa kontrolowana, nie uwzględniono osi instalacji i przebiegu granicy, służący do wyliczenia powierzchni strefy kontrolowanej na danej działce – co jest błędem”

należy wskazać, iż na projekcie zagospodarowania terenu, w sposób jednoznaczny oznaczono umiejscowienie planowanego rurociągu, zakres pasa montażowego czy też granice działek. Podkreślić należy, że sporządzenie projektu budowlanego należy do projektanta inwestycji, który posiada odpowiednie uprawnienia budowlane. Natomiast projekt zagospodarowania terenu został sporządzony na mapie do celów projektowych, opracowanej według oświadczenia wykonawcy w wyniku prac geodezyjnych i kartograficznych, których rezultaty zawiera operat techniczny pozytywnie zweryfikowany. W sprawie nie są zatem wymagane wiadomości specjalne, które uzasadniałyby powołanie bieglego.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w odwołaniu Pana [...]:

1. „obrazę przepisów prawa materialnego przez organ I instancji tj. art. 36 ust. 1 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane Dz. U. 144 Nr 89 poz 14 w zw. z art. 107 § 2 kpa, poprzez niewłaściwe zastosowanie i zaniechanie ustalenia w zaskarżonej decyzji szczególnych warunków zabezpieczenia budowy i prowadzenia robót budowlanych polegające na ograniczeniu się przez organ I instancji w sentencji decyzji wyłącznie do stwierdzenia, że prace budowlane mają być wykonywane zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a przy wykonywaniu prac budowlanych mają być uwzględnione interesy osób trzecich, w sytuacji gdy budowa rurociągu z solanką należy do kategorii prac ziemnych i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wymagała określenia w decyzji tzw. szczególnych warunków zabezpieczenia i prowadzenia robót budowlanych, co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia”
2. „obrazę przepisów Ustawy Prawo budowlane poprzez zaniechanie przez organ I instancji określenia terminu ważności decyzji o zatwierdzeniu i pozwoleniu na budowę”
3. „obrazę przepisów prawa materialnego przez organ I instancji poprzez zaniechanie wskazania w dyspozytywnej części decyzji obowiązku Inwestora co do przywrócenia do stanu pierwotnego zajętych pracami budowlanymi nieruchomości i co do obowiązku wypłaty odszkodowania za szkody wyrządzone wskutek zajęcia nieruchomości na potrzeby wykonywania prac”

należy wskazać co następuje.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego, w decyzji o pozwoleniu na budowę organ administracji architektoniczno-budowlanej, w razie potrzeby:

1) określa szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych;

Podkreślenia wymaga, iż organ wojewódzki ww. decyzją z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB, zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił pozwolenia na budowę z zachowaniem m.in. takich warunków jak:

1. Roboty należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami i w sposób gwarantujący zachowanie bezpieczeństwa ludzi i mienia;
2. Przy wykonywaniu robót budowlanych chronić uzasadnione interesy osób trzecich;
3. Teren prowadzonych robót zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych;
4. Przestrzegać wymogów i uwag jednostek, instytucji oraz organów uzgadniających i opiniujących przedmiotowe zamierzenie budowlane;
5. Po zakończeniu robót budowlanych teren budowy uporządkować.

Mając na uwadze ww. zarzuty należy wskazać, iż wskazane w art. 36 ust. 1 Prawa budowlanego elementy decyzji o pozwoleniu na budowę, nie są obligatoryjne (zwrot „w razie potrzeby”). Oznacza to, że określenie ww. elementów zależy od charakteru inwestycji i pozostaje w gestii organu wydającego pozwolenie na budowę. W ocenie GINB określone w decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego warunki prowadzenia robót są odpowiednie dla charakteru przedmiotowej inwestycji.

Organ wojewódzki nie miał również podstawy do „zakreślenia terminu ważności decyzji o zatwierdzeniu i pozwoleniu na budowę” – przepisy Prawa budowlanego nie przewidują kompetencji organu do ustalenia takiego terminu.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...] dotyczącego nieostateczności decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 11 lipca 2022 r., nr 8/2022, znak: WIR.II.747.3.1.2022.EP, ustalającej lokalizację strategicznej inwestycji w sektorze naftowym dla budowy rurociągów pomiędzy infrastrukturą IKS „Solino” S.A. oraz projektów modernizacji istniejących rurociągów oraz żądania uchylenia rygoru natychmiastowej wykonalności, należy wskazać, że zgodnie z art. 35 ust. 1 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Z uwagi na treść art. 35 ust. 1 ww. ustawy, nie jest również dopuszczalne uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB, czego domaga się Pan [...].

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...] „obrazę przepisów prawa materialnego przez organ I instancji tj. art. 32 ust. 3 pkt. 3 Ustawy Prawo budowlane w zw. z art. 107 § 1 kpa poprzez zaniechanie przez organ I instancji wskazania w uzasadnieniu decyzji czy w związku z planowaną inwestycją jest zgoda właściwego Ministra czy też jej brak lub czy złożono sprzeciw, co miało wpływ na treść orzeczenia” należy wskazać, że zgodnie z art. 18 ust. 7 ww. ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, do strategicznych inwestycji w sektorze naftowym nie stosuje się przepisu art. 32 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego, zgodnie z którym decyzja o pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego może być wydana po uprzednim wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw energii - w przypadku budowy lub rozbiórki gazociągu przesyłowego, linii przesyłowej elektroenergetycznej albo rurociągu dalekosiężnego ropy naftowej lub produktów naftowych, a także gazociągu, linii elektroenergetycznej albo rurociągu ropy naftowej lub produktów naftowych dochodzących do granicy Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...] „obrazę art. 47 ust. 1 pkt 3 oraz pkt III p.p.k.t. 1 załącznika wykazu strategicznych inwestycji w sektorze naftowym Dz. U. z 2022 poz. 1275 przez organ I instancji poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie polegające na niezgodnym z wykładnią celowościową i językową uznaniu, że rurociągi opisane we wniosku inwestora o zatwierdzenie projektu i wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę rurociągu solanki i półsolanki wraz z linią światłowodową stanowią strategiczną w sektorze naftowym inwestycję, w sytuacji gdy zgodnie z op. cit. przepisami prawa rurociągi z solanką, półsolanką i światłowody nie stanowią takiej inwestycji, a nadto opisany rurociąg nie jest opisany w cytowanym załączniku do ustawy” należy wskazać co następuje.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 4 ww. ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, strategiczna inwestycja w sektorze naftowym to inwestycja zawarta w wykazie określonym w załączniku do ustawy.

Zgodnie z ww. załącznikiem strategiczną inwestycją w sektorze naftowym, obejmują inwestycje mające na celu dostosowanie Podziemnego Magazynu Ropy i Paliw Góra w Górze (gmina Inowrocław) do wymagań dostępności fizycznej zgromadzonych w tym magazynie zapasów interwencyjnych, określonej w art. 3 ust. 12 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obejmujące:

1) rozbudowę lub przebudowę bezzbiornikowych pojemności przeznaczonych do magazynowania ropy naftowej lub produktów naftowych wykorzystywanych jako magazyn, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 30 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, w Górze wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi, w tym:

a) budowę rurociągu solanki Janikowo – Góra.

Z uwagi zatem na fakt, iż przedmiotowa inwestycja tj. budowa rurociągu solanki/półsolanki De 600 mm PN16 wraz z infrastrukturą towarzyszącą, budowa komory zasuw Broniewice oraz rozbudowa istniejącej infrastruktury na terenie KS i PMRiP Góra w ramach inwestycji pn.: „Wykonanie projektów budowlanych i wykonawczych dla budowy rurociągów pomiędzy infrastrukturą IKS „Solino” S.A. oraz projektów modernizacji istniejących obiektów” – ZADANIE 1: Budowa rurociągu solanki/półsolanki łączącego rurociąg solanki Przyjma-Janikowo z KS i PMRiP „Góra” w Górze k. Inowrocławia (nazewnictwo wg specustawy: budowa rurociągu solanki Janikowo-Góra), jest wymieniona w ww. załączniku do ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, stanowi ona strategiczną inwestycją w sektorze naftowym.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...], dotyczącego obrazy „przepisów prawa procesowego przez organ I instancji tj. art. 10 § 1 kpa poprzez zaniechanie wykonania zgłoszonego przez pełnomocnika Skarżącego wniosku z pkt. 5 pisma z dnia 29.08.2022 r., w którym wnoszono o przesłanie na adres Kancelarii projektów stanowiących załącznik do wniosku o wydanie decyzji o zatwierdzenie projektów i pozwoleniu na budowę, co miało istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem w ten sposób ograniczono skarżącemu prawo czynnego udziału w postępowaniu poprzez niewykonanie wniosku o doręczenie dokumentów, co de facto uniemożliwia merytoryczną polemikę z zaskarżonym rozstrzygnięciem” należy wskazać, że Skarżący zostali zawiadomieniem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 10 sierpnia 2022 r., znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB o wszczęciu przedmiotowego postępowania, poinformowani o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (potwierdza to znajdujące się w aktach sprawy zwrotne potwierdzenie odbioru ww. zawiadomienia w dniu 16 sierpnia 2022 r.). Zgodnie z art. 73 § 1 i § 1a k.p.a., strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Prawo to przysługuje również po zakończeniu postępowania. Czynności określone w § 1 są dokonywane w lokalu organu administracji publicznej w obecności pracownika tego organu.

Skarżący mógł zatem zgodnie z przepisami prawa zapoznać się z materiałem dowodowym.

Odnosząc się do zarzutu zawartego w odwołaniu Pana [...] dotyczącego obrazy „przepisów prawa procesowego art. 33 ust. 2 Ustawy Prawo Budowlane z 07.07.1994 r. ze zm., poprzez wydanie przez organ I instancji decyzji zatwierdzającej projekty, w sytuacji gdy projektowana inwestycja polegająca na budowaniu rurociągu wymaga przeprowadzenia prac ziemnych, zatem konieczne było załączenie do dokumentacji projektowej projektów geotechnicznych, co wymaga weryfikacji w administracyjnym toku instancji” należy wskazać, że zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt. 3 Prawa budowlanego, projekt techniczny obejmuje:

a) projektowane rozwiązania konstrukcyjne obiektu wraz z wynikami obliczeń statyczno-wytrzymałościowych,

- b) charakterystykę energetyczną - w przypadku budynków,
- c) projektowane niezbędne rozwiązania techniczne oraz materiałowe,
- d) w zależności od potrzeb - dokumentację geologiczno-inżynierską lub geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych,
- e) inne opracowania projektowe;

Projekt techniczny nie podlega zatwierdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej, w świetle art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego zatwierdzeniu podlega tylko projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniach Pana [...], Pani [...] i Pani [...] wniosków o „przeprowadzenie dowodu z akt postępowania znajdujących się w Starostwie Powiatowym w Inowrocławiu a dotyczącym mojej sprawy” należy wskazać, że przeprowadzenie ww. dowodu nie wniosłoby do sprawy nic, co wpłynęłoby na ocenę zaskarżonej decyzji pod względem zgodności z przepisami prawa.

Wobec spełnienia przez inwestora, wymagań określonych w art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 2 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, na podstawie art. 35 ust. 4 tej ustawy właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Podsumowując, należało utrzymać w mocy decyzję Wojewody Kujawsko-Pomorskiego z 15 września 2022 r., Nr 69/2022, znak: WIR.I.7840.14.6.2022.MB.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA ADMINISTRACJI
ARCHITEKTONICZNO – BUDOWLANEJ

Daniel Biegalski
dokument podpisany elektronicznie

Otrzymują:

1. [...] – pełnomocnik Pana [...],
2. Pani [...],
3. Pan [...],
4. Pan [...],
5. Pan [...] – pełnomocnik Pani [...],
6. Pani [...],
7. Pan [...] – pełnomocnik Inwestora,
8. pozostałe strony postępowania w formie zawiadomienia o wydaniu decyzji,
9. a.a.

Do wiadomości (epuap):

1. Kujawsko-Pomorski Urząd Wojewódzki, ul. Zygmunta Augusta 16, 85-082 Bydgoszcz; **z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 18 ust. 4 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;**
2. RDOŚ w Bydgoszczy,
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Inowrocławiu,
4. Wojewódzki Zarząd Ochrony Zabytków w Toruniu,
5. Kujawsko-Pomorski WINB,
6. Zarząd Dróg Wojewódzkich w Bydgoszczy,
7. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad,
8. Zarząd Dróg Powiatowych w Inowrocławiu,
9. Wójt Gminy Inowrocław,
10. Sekretariat.